

ønsker. Paa dette Punkt egner Bogen sig ikke til Grundlag for Selvstudium.

Bogen er skrevet i et livligt og let læseligt Sprog og fremtræder i behagelig Udstyrelse og Format. Den vil være i Stand til at afhjælpe et af Politiets mange Savn, og den Modtagelse, den har faaet, opmuntrer Forf. til at fortsætte sine Arbejder paa den øvrige Del af Efterforskningens Disciplin.

Christian Riise.

Mindre Meddelelser.

Den internationale Kriminalistforening afholder sin 12te Kongres i København i Dagene fra d. 27. til d. 31. August 1913.

Dagsorden:

Onsdag d. 27. August om Aftenen: Modtagelse i Langelinjes Pavillon.

Torsdag d. 28. August Kl. 10 Form.: Kongressens Aabning. Resten af Dagen er forbeholdt til Besigtigelse af Byen og dens vigtigste Institutioner. Efter Aabningshøjtideligheden samles den internationale Kriminalistforenings Bestyrelse til et Møde.

Fredag d. 29. August Kl. 9 pr. Form.: Forhandling om Kongressens første Emne: La loi doit établir des mesures spéciales de sécurité contre les délinquants, dangereux à raison: soit de leur état de récidive légale, soit de leurs habitudes de vie qu'elle définit, soit de leurs antécédents héréditaires et personnels manifestés par un crime ou un délit qu'elle détermine. (Se Bulletin de l'Union internationale de droit pénal, Bd. XIX 1912 pag. 348.)

Kl. 7: Modtagelseskomiteéns Festmiddag for Deltagerne i Kongressen.

Lørdag d. 30. August Kl. 9½ pr. Form.: Forhandling om Kongressens andet Emne: La réforme de l'enseignement juridique et de l'éducation des magistrats qui statueront sur la question de l'état dangereux. (Se Bulletin de l'Union XIX pag. 350.)

Om Aftenen Modtagelse paa Raadhuset.

Søndag d. 31. August: Udflugt til Frederiksborg og Kronborg—Marienlyst.

Modtagelseskomitéen bestaar af:

Den danske Kriminalistforenings Bestyrelse, nemlig Professor Dr. juris Carl Torp (Formand), Kriminalretsassessor Fr. Rüdinger (Sekretær), Overlæge Professor Dr. med. A. Friedenreich, Direktør for Fængselsvæsenet Thorkil Fusing, Overlæge Dr. med. Chr. Geill, Byfoged Aug. Goll, Birkedommer Chr. M. Jespersen, Næstformand i So- og Handelsretten, Kriminalretsassessor Jul. Møller og Justitiarius i den kgl. Landsover- samt Hof- og Stadsret Dr. juris C. Ussing,

samt endvidere:

Overretssagfører Axel Bang, Overretssagfører Carl Becker, Overretssagfører F. V. L. Bentzen, Forretningsfører for Fængselshjælpen Carl Bielefeldt, Overinspektør for Opdragelsesanstalterne, Formand i Overværgeraadet, Overretsassessor L. C. Brun, Straffedommer Th. E. Budtz, Professor Dr. med. Viggo Christiansen, Kontorchef i Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet Frz. Dahl, Højesteretssagfører C. L. David, Geheimekonferensraad Dr. juris J. H. Deuntzer, Borgmester Etatsraad Th. Dybdal, Generalauditor H. Giørtz, Læge Fru A. Harbou-Hoff, Fabrikejer Chr. Hasselbalch, Højesteretssagfører C. B. Henriques, Professor Dr. phil. H. Høffding, Overpræsident Kammerherre F. de Jonquières, Kabinetssekretær Kammerherre A. Krieger, Veksellerer A. F. Lam m, Professor Dr. juris Jul. Lassen, Justitiarius i Højesteret Dr. juris N. Lassen, Højesteretssagfører Otto Liebe, Professor Dr. juris H. Munch-Petersen, Formand i Overværgeraadet, Kriminalretsassessor Eyvind Olrik, Overretsassessor Axel Petersen, Overretsassessor Aug. Schou, Departementschef i Justitsministeriet F. Schröder, Direktør for Skt. Hans Hospital, Dr. med. Aug. Wimmer, Overretssagfører Fr. Wolff, By- og Herredsfoged, fh. Konsejlspræsident og Justitsminister, Medlem af Folketinget C. Th. Zahle.

Af Hensyn til Forberedelserne til Kongressen anmodes de skandinaviske Deltagere om i Tide at anmelde Deltagelse i Kongressen til Dansk Kriminalistforenings Sekretær, Kriminalretsassessor F. Rüdinger, Nørrevoldgade 15³, København K. Alle Spørgsmaal vedrørende Indlogering paa Hotel bedes stiledes til Politiasistent Hakon Jørgensen, Lyngbygades Politistation, København N.

For at deltage i selve Kongressens Forhandlinger fordres kun, at man er Medlem af den internationale Kriminalistforening

(Medlemsbidrag 8 Rmk.). For Deltagelse i de af Modtagelseskomitéen arrangerede Festligheder, ved hvilke den danske Kriminalistforening er Vært for de fremmede Deltagere, vil de danske Deltagere have at erlægge et Kontingent, der senere vil blive fastsat.

En international Kongres for Børnebeskyttelse afholdes i Bryssel i Dagene fra d. 23. til d. 26. Juli 1913 under Protektorat af Kongen og Dronningen af Belgien og med Belgiens Justitsminister, Udenrigsminister og Indenrigsminister som Ærespræsidenter. I den Kommission, der forbereder Kongressen, er de nordiske Lande repræsenterede af: Professor Dr. med. C. J. Salomonsen og Professor Dr. juris Carl Torp for Danmark, Professor Dr. Axel Johannessen for Norge, og Professor Dr. O. Medin og Dommer H. Salomon for Sverig. De fleste Lande deltager ved officielle Delegerede, saaledes for Danmark Overinspektoren for Opdragelsesanstalterne, Overretsassessor Brun.

Kongressen har to Sektioner henholdsvis for »Enfance moralement abandonnée« og for »Hygiène de l'enfance« og »Puériculture«. De Spørgsmaal, der opstilles til Forhandling paa Kongressen, er følgende:

Ire Section. — *Enfance moralement abandonnée.*

1. Compétence des tribunaux pour enfants.

Y a-t-il lieu de confier aux tribunaux pour enfants toutes affaires judiciaires concernant les enfants comme la déchéance de la puissance paternelle, les questions de tutelle, etc...? Dans l'affirmative, quelles sont les mesures propres à écarter, dans l'opinion publique, la confusion entre ces tribunaux et les juridictions répressives ordinaires?

2. Organisation de la mise en liberté surveillée.

a) Comment doivent être réglés pendant la période de mise en liberté surveillée les rapports du juge avec l'enfant, avec les parents, tuteurs, etc., avec les délégués à la protection de l'enfance, avec les œuvres de bienfaisance s'occupant de l'enfance? Quels sont les moyens les plus pratiques d'organiser cette procédure?

b) Y a-t-il lieu d'organiser une éducation technique pour les délégués à la protection de l'enfance? Eventuellement, quelles sont les matières à enseigner ou les instructions à leur donner?

3. Enfants anormaux.

Importance de la question de l'anormalité dans la recherche, le jugement et le traitement des enfants moralement abandonnés.

4. Tutelle des enfants naturels.

Y a-t-il lieu d'organiser législativement pour les enfants na-

turels la tutelle professionnelle, c'est-à-dire d'instituer des fonctionnaires nommés et salariés par l'autorité publique et dont la tâche consistera à exercer la tutelle sur tous les enfants mineurs de leur ressort auxquels on n'a pu trouver un représentant convenable?

IIe Section. — *Hygiène de l'enfance. — Puériculture.*

1. Statistique.

Uniformisation des bases de statistique de la mortalité infantile.

2. Vulgarisation.

Recherche des moyens de vulgarisation des procédés hygiéniques et des notions de la puériculture.

3. Protection.

Quelles sont les mesures propres à protéger l'enfant mis en garde ou en nourrice hors du domicile des père, mère et tuteur légal?

4. Alcoolisme?

Quelles sont les mesures propres à protéger l'enfance contre l'alcoolisme?

Question commune aux deux sections.

Création d'un Office international pour la protection de l'enfance.

Indtægning som Deltager i Kongressen koster 10 frcs og finder Sted hos Organisationskommissionens Generalsekretær, Henri Jaspas, avenue de la Toison d'Or, N° 93, Bruxelles, inden 1. Juni 1913.

Internationale Møder om Børnesagen. Professor Klumker, Leder af »Archiv Deutscher Berufsvormünder«, i Frankfurt am Main har ved Henvendelse til Overinspektoren for Opdragelsesanstalterne, Overretsassessor Brun, foreslaaet Afholdelse af Møder om Børneforsorgen med Deltagere fra Tyskland og de nordiske Lande. Møderne, som Professor Klumker ogsaa kalder Uddannelseskursus (Ausbildungskursus), tænkes at skulle vare ca. 10 Dage og at afholdes dels i en eller flere nordtyske Byer, dels i en eller flere danske Byer. Spørgsmaal, hvis Betydning og Løsning interesserede de forskellige Lande, skulde drøftes, og Besøg finde Sted paa nærliggende Opdragelsesinstitutioner. Et saadant første fælles tysk-østrigsk Møde er afholdt i Wien d. 18. til 20. Juni 1912.

Professor Klumker i Forbindelse med andre tyske Herrer foreslaar, at der til Sommer eller Efteraar holdes et tysk-dansk Fællesmøde angaaende Børneforsorg; de fem Dage skulde Mødet

holdes i tyske Byer, nemlig tre Dage i Hamburg, én Dag i Hannover og én Dag i Hildesheim-Göttingen; og der er allerede fra tysk Side forelagt et Program for disse fem Dage. Det var saa Meningen, at de øvrige Dage paa lignende Maade skulde tilbringes i Danmark. Fra tysk Side vil der i det mindste komme ca. 12 Deltagere, hvoraf de fleste forstaaer Dansk, saa at Forhandlingerne kan føres paa ethvert af de to Sprog.

Denne Sag er fra dansk Side bleven taget op af »De danske Plejehjemsforeninger«, hvis Overbestyrelse er bemyndiget til at forhandle videre herom. Der er desangaaende dannet en foreløbig Komité, bestaaende af Overretsassessor Brun, Grev Ahlefeldt-Laurvig til Lundsgaard og Skoledirektør, Professor Bauditz.

Under et Besøg i Norge har Overretsassessor Brun forhandlet Spørgsmaalet med Chefen for Justits- og Kirke departementet, Chefen for Fængselsvæsenet i Kristiania, Byretsassessor Holtan m. fl. Man stillede sig der imødekommende og vilde i hvert Tilfælde gaa med til at prøve at deltage i et første Møde. Der vil ligeledes blive forhandlet med Sverige og Finland.

Lombrosopræmien. Organisationskomitéen for den VIII. internationale kriminal-anthropologiske Kongres indbyder til Konkurrence om den ved Cesare Lombrosos Testamente indstiftede *Lombrosopræmie* under følgende Betingelser:

En Præmie af 1000 Lire uddeles ved den internationale kriminal-anthropologiske Kongres i Budapest i Sommeren 1914 for det mest fremragende Arbejde eller den betydningsfuldeste Opdagelse paa Kriminal-Anthropologiens Omraade. Arbejdet eller Opdagelsen maa være eller blive offentliggjort i Løbet af Aarene 1911—12 og 1913—14. Deltagelsen i Konkurrencen er international. Utrykte Manuskripter kan i maskinskreven Stand modtages til Konkurrencen; Præmiens eventuelle Udbetaling sker i saa Fald, naar Skriftet foreligger trykt. For allerede trykte Arbejders Vedkommende er en Indsendelse til Prisdommerkollegiet — den nævnte Organisationskomité — ønskelig, men ikke en nødvendig Betingelse. Komitéen bestaar af Prof. Dr. Aschaffenburg, Cöln, Prof. v. Balogh, Prof. Dr. Ferri, Rom, Dr. Kurella, Bonn, Geh-Medicinalrath Prof. Sommer, Giessen, og Fru Dr. Gina Lombroso-Ferrero.

Bøger indsendte til Redaktionen.

Förhandlingar vid Kriminalkongressen i Stockholm d. 28., 29. och 30. August 1911. Utgifna af Den svenska Kriminalistföreningen genom Aug. Wirén. Stockholm 1912.

- Förhandlingar vid Svenska Kriminalistföreningens ordinarie årsmöte i Stockholm den 30. Augusti 1912. Stockholm 1913.
- Forhandlingerne paa Dansk Kriminalistforenings niende Møde. Første Hæfte. Kbhvn. 1912. — Andet Hæfte. Kbhvn. 1913. (G. B. N. F.)
- Forhandlingerne paa Dansk Kriminalistforenings tiende Møde. Første Hæfte. Kbhvn. 1913. (G. B. N. F.)
- Hakon Jørgensen: Kortfattet Fremstilling af Læren om Forbrydelsens Efterforskning (almindelig Del) og Signalementslæren. Kbhvn. 1912. (A. Buscks Forlag.)
- Eyvind Olrik: Almindelig borgerlig Straffelov. Henvisninger og Domsoversigter omfattende Tiaaret 1902—1911. Kbhvn. 1912. (G. E. C. Gads Forlag.)
- Meddelelser fra Universitetets retsmedicinske Institut. I. 1912.
- Finska Fångvårdsstyrelsens berättelse för år 1910 (Bidrag til Finlands officiella statistik. XII. Fångvården). Helsingfors 1912.
- Niels Stjernberg: Kommentar till lagen om vilkorlig straffdom den 22. Juni 1906. Upsala & Stockholm 1912.
- Francis Hagerup: Udvalgte mindre juridiske Afhandlinger. Anden Samling. Kristiania 1913. (H. Aschehoug & Co.)
- C. W. Westrup: Stat og Borger i det gamle Babylon (Studier fra Sprog- og Oldtidsforskning, udgivne af Det philologisk-historiske Samfund Nr. 91). Kbhvn. 1913. (Tillge & Co.s Boghandel.)
- Beretning om Strafanstalterne i Danmark i Finansaaret 1911—12. Kbhvn. 1913.

Mindre Meddelelser.

Foreningen til Motarbeidelse av Omstreifervæsenet har gitt ut beretning om sin virksomhet i 3-aarsperioden 1 juli 1909 — 30 juni 1912. Ivert av foreningens tre barnehjem, Askviknes i Os (Søndre Bergenshus amt), Lillegaarden i Eidanger (Bratsberg amt) og Rostad paa Inderoen (Nordre Trondhjems amt) har hatt 38 barn, altsaa tilsammen 114 omstreiferbarn. Mange av barnene er blitt tatt op som spædbarn, maksimumsgrænsen ved optagelsen er 4 aar. Barnene blir paa hjemmene til de er 15—16 aar eller endnu mere. Da hjemmene er aapnet henholdsvis i oktober 1899, høsten 1901 og januar 1901, har følgende hittil ikke mange barn forlatt dem. Før omhandlede 3-aarsperiode var seks barn gaatt ut fra Askviknes. I periodens løp har yderligere tre forlatt dette barnehjem. Paa de andre hjem blev de første barn konfirmert i dette 3-aar, nemlig to paa Lillegaarden og to paa Rostad. Ingen av dem hadde dog ved periodens slutning endnu forlatt hjemmene, idet de fortsatte som tjenere der. Der har, oplyser beretningen, stadig været spørsmaal efter at faa barn ind paa hjemmene. Men det har ikke været mulig at ta op flere for der blir ledige pladser. — Arbeidet med de voksne er i 3-aarsperioden bragt betydelig frem. Arbeiderkolonien paa Svannviken (ved Kristiansund) for hele familier er utvidet med 2 smaahjem saa den nu har 10 smaahjem, en storrelse som ansees passende. Kolonien fik i 3-aaret endvidere en bygning med forsamlingslokale og to skoleværelser samt en verkstedsbygning. Arbeiderkolonien er i alle retninger en opdragelsesanstalt. »Mænd, kvinder, barn, alle skal opdrages for at bli skikket til at indlemmes i samfundet. Det er et stort og intenst arbeide der lægges paa alle. Men det er ingenlunde forgjæves at arbeide med dem. — — Arbeidet har i det hele gaatt rolig og godt, og det har ikke manglet paa rigtig glæ-

delige oplevelser.« Enhver kolonist forpligter sig til at bli paa Svanviken indtil 2 aar, minimumstiden er $1\frac{1}{2}$ aar. I de to sidste aar var det ikke mere end fire familier som hadde forlatt Svanviken uten at bli sin lid ut, og av dem blev en familie tat op igjen. — Paa gaarden Bergfløtt i Lier (Buskerud amt) blev 22 oktober 1911 aapnet en arbeiderkoloni for enslige mænd. Efter forskjellige byggearbeider kan kolonien ta 33 kolonister, som hver faar sit eget lille værelse. For tiden har den dog bare 16 mand. For at skaffe tilstrækkelig arbeide om vinteren maa der bygges en verkstedsbygning. Og før det er gjort kan kolonien ikke ta fuldt bekæg. Foreningen har dog haab om at dette vil kunne gjøres snart. Denne arbeiderkoloni er ikke beregnet paa de egentlige omstreifere. Den er anlagt for geseller og enslige vandringsmænd, hvorav der er en stor og sterkt voksende skare i Norge.

Nærværende anmelder har ved besøk paa Rostad, Svanviken og Bergfløtt faat et levende indtryk av hvor foreningens arbeide er gavnlig og opofrende, og hvor dens virksomhet er omfattende. Dette store arbeide kræver selvsagt mange penger. Regnskapet er avlagt særskilt for de fire komiteer som leder arbeidet (hovedkomiteen i Bergen, sondenfjeldske komite i Kristiania, nordenfjeldske komite i Trondhjem og komiteen for Romsdals kreds i Kristiansund) og for hvert enkelt av de tre regnskapsaar. Jeg har imidlertid stillet alle Indtægtsregnskaperne sammen og har da fundet at foreningens væsentligste indtægter har været gjennemsnittlig aarlig i hvert av periodens tre aar (utbytte av eiendommenes drift ikke regnet med): Fra komiteer og foreninger (kvindeforeninger, barneforeninger m. v.) kr. 16 493,61, andre bidrag kr. 8216,49, kollekter og ofringer kr. 4017,21, altsaa ad privat vei tilsammen kr. 28 727,31, statsbidrag kr. 12 000,00, underholdningsbidrag i henhold til lov om behandling av forsømte barn og for familierne paa Svanviken (av »fante-fondet«) kr. 23 064,73. —

Losgjængerlovens § 7 bestemmer bl. a. at politiet under visse betingelser kan tilholde en person som flakker om fra sted til sted uten at kunne paavise fast bopæl, at forskaffe sig saadan. Er han uvillig eller ute av stand til at forskaffe sig bopæl, skal, forsaavidt de hertil fornødne midler er bevilget, fast bolig anvises ham av det offentlige efter nærmere regler, git av Kongen. Saadanne regler for omstreiferes bosættelse ved Staten blev utfærdiget ved kgl. resolution av

27 november 1907. Efter Kirkedepartementets anmodning har foreningen paatatt sig arbeidet med disse tvangsbosættelser. Det er, oplyser beretningen, overmaade vanskelig. Men det er tillike et stort og betydelig arbeide som er et nødvendig supplement til foreningens arbeiderkolonier. Reglerne — som er tat ind som bilag til beretningen — forutsætter et samarbeide mellem den frivillige virksomhet paa Svanviken og Staten. Efter reglernes § 1 ydes nemlig hjælp til bosættelse, naar det gjælder arbeidsføre personer, fortrinsvis dem der har været paa en arbeiderkoloni eller paa tvangsarbeide en passende tid for at lære at arbeide og vænne sig til et rolig liv. Den første bevilgning til dette oiemed, 12 000 kroner samt 1500 kroner til de hermed forbundne reiser, blev git for budgetterminen 1909—1910. Senere er aarlig det samme beløp bevilget. Av kolonistfamilier fra Svanviken er der nu paa forskjellige kanter av landet bosat 15 familier. Av disse bosættelser er en helt mislykket, og en familie er paany optat paa Svanviken for helt at begynde forfra. Foruten disse 15 kolonistfamilier er der 3 familier som er blit bosat ved Statens hjælp, hvorav den ene efterat manden hadde utstaat tvangsarbeide. Denne familie maatte dog flytte efterat manden var dømt paany. —

Beretningen fremhæver at det føles meget sterkt, at løsgjængerloven kun i ringe grad gjøres gjældende. Det vilde i høi grad være ønskelig, uttales videre, at den revision av loven som Justisdepartementet holder paa med, blev paa-skyndet, og at loven fik en saadan form at den kunde bringes i anvendelse. Som det nu er, virker den kun saare litet.

Hartwig Nissen.

Fængselshjælpen har udsendt sin 10de Aarsberetning omfattende Tiden fra d. 1. April 1912 til d. 31. Marts 1913. Det er blevet Sædvane, at Fængselshjælpen's Beretninger indledes med en eller anden mindre Afhandling, og Beretningerne har derigennem flere Gange givet gode Bidrag til Belysning af strafferetlige Spørgsmaal, der er fremme i Tiden. Denne Gang indeholder Beretningen en lille Opsats af Fængselsinspektør Adolf Goos: Hvorledes bør Strafarbejde afsones? Det siger sig selv, at nogen dyb Behandling kan dette vidtgrenede Spørgsmaal ikke faa paa de syv Sider, Fremstillingen optager, og der var derfor maaske nogen Grund for Forf. til at vogte sig for saadanne kategoriske Domme som f. Eks. denne, at Cellestraf som principal Afsoningsmaade snart turde have udspillet sin

Rolle. Det er formentlig ikke en Elimination af Cellestraffen, men derimod en Tillæmpning af den, der kan rejses Spørgsmaal om. Man er allerede kommet langt bort fra det oprindelige Auburn'ske System, og yderligere Modifikationer af Cellestraffen beskæftiger netop Fængselsmændene, saaledes som det bl. a. ses af Fængselsdirektør Fussings i dette Hæfte optagne Artikel. Hovedgrunden, hvorfor Goos's Afhandling er fremkommen, synes imidlertid at være for at prise Friluftsarbejdets Betydning. Og heri kan han have Ret, fordi Erfaringerne har vist, at det har en sjælden Evne til at rette selv forhærdede Forbrydere i aandelig Henseende samtidig med eller maaske netop fordi det betinger en sund legemlig Udvikling, der staar i Modsætning til de svage Drivhusplanter, som Strafarbejdet ellers let udvikler, hvad enten det saa udstaaes i Celle eller paa Fællesarbejdssale. Men atter her skyder Forf. dog vist over Maalet, naar han dekretterer, at det sikkert vil være det rette altid at overlade til de straf-fuldbyrdende Myndigheder at bestemme, hvilken Afsoningsmaade der i hvert enkelt Tilfælde bør anvendes paa de domfældte. Der bør dog vist være en betydelig Afstand mellem en saadan Blanketbestemmelse og det Spillerum, der indenfor Lovens Rammer kan overlades til Straffuldbyrdelsen.

Selve Fængselshjælpens Virksomhed i det forløbne Aar falder i det væsentlige indenfor de Rammer, Foreningen efterhaanden har fastslaaet. Virksomheden foregaar stadig i Samvirken med Justitsministeriet, der paa flere Punkter — foruden med et meget rundeligt Tilskud paa Finansloven — støtter Foreningens Bestræbelser og Autoritet. Ministeriet har i Aarets Løb til Fængselshjælpen henvist 226 betinget benaadede Personer (i samtlige 10 Aar 3165). Disse er som Regel over 18 Aar. Kun i 51 Tilfælde er Fængselshjælpens Tilsyn stillet som Vilkaar for Personer mellem 14 og 18 Aar. Forholdet er det, at ved de talrige Fritagelser for Tiltale, som bliver unge Personer i denne Alder til Del, vil regelmæssig Forsorg gennem Værgeraadsinstitutionen blive stillet som Betingelse, hvad den midlertidige Straffelovs § 15 ogsaa forudsætter som det normale. Iøvrigt samarbejder Fængselshjælpen ogsaa med Værgeraadsinstitutionen, bl. a. gennem den af Fængselshjælpen oprettede Opdragelsesanstalt af strengere Art Skolehjemmet Prøven, hvor netop fortrinsvis Værgeraadene Alumner anbringes, saaledes at Prøven indtager en Stilling, der nærmer sig til Statens egen Opdragelsesanstalt Braaskovgaard for de særligt vanskelige indenfor den vanartede eller forbryderske Ungdom.

I Aarets Løb har Foreningen bistaet ialt 2140 Personer, deraf

884 ny. I Glostrup har Foreningen et — altfor lille — Optagelseshjem for store Dreng, og i Lyngby et lignende Hjem for Kvinder. En ejendommelig Plads indtager Foreningens Kontorassistance, der i Aarets Løb har beskæftiget 137 Mænd i ialt 2851 Arbejdsdage og for 420 Kunder udført 896 Ordre.

Skolehjemmet Prøven, der ligger i Rødovre i Nærheden af København, har hidtil haft Plads til 40 Elever, men bliver i den nærmeste Tid ved Hjælp af en paa Finansloven opnaaet Bevilgning udvidet til at kunne modtage 60. Elevernes senere Anbringelse ved Haandværk lettes ved Hjælp af et Smede- og et Snedkerværksted paa selve Anstalten; endvidere er der til Anstalten — foruden et mindre Landbrug — knyttet et betydeligt Gartneri, der efterhaanden beskæftiger adskillige Elever. *E. O.*

Børneforsorg. Den sædvanlige aarlige Statistik fra Overværgeraadet foreligger nu for 1912. I Aarets Løb har Overværgeraadet godkendt, at ialt 809 Børn er anbragt udenfor Hjemmet i Henhold til Børneloven af 14. April 1905*). De tilsvarende Tal for de foregaaende Aar har udgjort i 1906: 585, 1907: 598, 1908: 642, 1909: 849, 1910: 802, 1911: 722. Af de saaledes antagne 5007 Børn var ved Udgangen af 1912 endnu 3967 under Værgeraadets institutionens Forsorg. Regnet efter Forældrenes Opholdssted var af de 5007 Børn 1885 fra Hovedstaden, 1608 fra Provinsbyerne og 1490 fra Landdistrikterne, 9 var fra Udlandet og for 15 var Forældrenes Opholdssted uoplyst. Hovedanbringelserne for de i 1912 udenfor Hjemmet anbragte Børn var: Opdragelsesanstalt 115, Optagelses- og Iagttagelseshjem 261, Børnehjem 88, privat Pleje 282 (deraf i Plejehjem paa Landet 256). Børnenes Alder ved Anbringelsen (regnet efter Godkendelsesdagen) var: Under 2 Aar 48, 2—4 Aar 71, 4—7 Aar 81, 7—10 Aar 151, 10—12 Aar 144, 12—14 Aar 132, 14—16 Aar 115, 16—18 Aar 67. Af de 809 Børn blev ialt 214 anbragt efter forudgaaende Iagttagelse paa Optagelses- og Iagttagelseshjem, deraf 71 paa Opdragelsesanstalt (herunder fra Hovedstaden 35 og fra Provinsbyerne 24), 38 i Børnehjem og 72 i Plejehjem.

Egenlig Paaanke fra Forældres Side af Værgeraadets Beslutning om et Barns Fjernelse forelaa kun i 25 Tilfælde. I 22

*) Ifølge Børneloven skal enhver af et Værgeraad foretagen Fjernelse af et Barn fra Hjemmet godkendes af Overværgeraadet for at blive endelig. Forandring heri er foreslaaet i den af Udvalget til Børnelovens Revision afgivne Betænkning (se dette Tidsskrifts 1ste Hæfte S. 94).

Tilfælde blev en af et Værgeraad indstillet Beslutning om et Barns Anbringelse udenfor Hjemmet ikke godkendt af Overværgeraadet. Grunden hertil har i Reglen været enten at det drejede sig om et Barn af udenlandske Forældre, der ikke havde nogen Art Hjemstedsret her i Landet, eller at der ikke var oplyst noget Forhold, der kunde henføres under Børnelovens § 1, hvor Betingelserne for et Barns Anbringelse udenfor Hjemmet opstilles.

E. O.

Den internationale Kriminalistforenings Kongres i København.
 Det fuldstændige Program for Kongressen udsendes i disse Dage af Dansk Kriminalistforening:

Onsdag den 27. August Kl. 8 $\frac{1}{2}$ Aften finder en tvangfri Modtagelse Sted i Langelinjes Pavillon, til hvilken af Pladshensyn Indbydelse kun vil kunne udstedes til den i Anledning af Kongressen dannede Modtagelseskommité.

Torsdag den 28. August finder der om Formiddagen en Aabningshøjtidelighed Sted i Rigsdagsbygningen, hvilken Dansk Kriminalistforenings Medlemmer indbydes til at overvære. Den øvrige Del af Dagen er forbeholdt Kongressens Deltagere til Besigtigelse af Byen og forskellige Institutioner. I Tilslutning til Aabningshøjtideligheden holder den internationale Kriminalistforenings Bestyrelse et Møde.

Fredag den 29. August Kl. 9 $\frac{1}{4}$ Form. finder Kongressens første Møde Sted i Rigsdagsbygningen med følgende Emne:

Das Gesetz musz bestimmte Schutzmasznahmen einführen zur Sicherung der Gesellschaft vor Verbrechern, welche angesichts ihrer Rückfälligkeit, ihrer allgemeinen Lebensführung oder ihrer ererbten sowie sonstigen persönlichen Eigenschaften gemeingefährlich erscheinen. Das Gesetz musz hierbei bestimmen, wann der hierzu erforderliche Tatbestand jener Rückfälligkeit, allgemeinen Lebensführung oder ererbten oder sonstigen persönlichen Eigenschaften vorliegt.

Indledere: Prof. Wladimir Nabokoff (St. Petersburg), Prof. René Garraud (Lyon) og Prof. Visolu Cornateano (Bukarest), hvis Rapporter til Kongressen er optagne i Bulletin de l'Union internationale de droit pénal, Bd. XIX, pag. 348 ff.

Kl. 12 $\frac{1}{2}$ serveres Frokost à 1 $\frac{1}{2}$ Kr. i en Sidesal. Kl. 7 Aften finder Modtagelseskommitéens Festmiddag for Kongressens Deltagere Sted paa Skydebanen.

For Deltagelse i Festmiddagen betales af danske Deltagere 15 Kr.

Lørdag den 30. August Kl. 9½ Form. finder Kongressens andet Møde Sted i Rigsdagsbygningen med følgende Emne:

Die Umgestaltung des juristischen Unterrichts und die Unterweisung der Beamten, welche mit der Entscheidung der Frage der Gemeingefährlichkeit betraut werden.

Indleder: Prof., Dr. Heimberger (Bonn), hvis Rapport til Kongressen er optaget i Bulletin de l'Union, Bd. XIX, pag. 350 ff.

Kl. 12½ Frokostpause som foran.

Kongressens Forhandlingssprog er Tysk, Fransk og Engelsk.

Alle Medlemmer af Dansk Kriminalistforening og Modtagelseskommitéen er indbudte til som Tilhørere at overvære Kongressens Forhandlinger, men kun de Medlemmer, der tillige er Medlemmer af den internationale Kriminalistforening, kunne deltage i Forhandlingerne og Afstemningerne. Der er intet Ekstrakontingent for Deltagelse i Kongressen.

Kriminalistforeningens Bestyrelse skal meget anmode Dansk Kriminalistforenings Medlemmer om i saa stor Udstrækning som muligt og snarest belejligt at indmelde sig i den internationale Kriminalistforening (Aarskontingent 7 Kr. 25 Øre).

Lørdag Aften finder en Modtagelse Sted paa Raadhuset, til hvilken Modtagelseskommitéen og de Medlemmer af Dansk Kriminalistforening, der tillige er Medlemmer af den internationale Kriminalistforening, og som senest den 28. August paa Kongressens Bureau har anmeldt, at de ønsker at deltage i Kongressen, vil blive indbudte.

Søndag den 31. August Kl. 8½ à 9 Form. finder med Ekstratog en Udflugt Sted til Frederiksborg Slot og Kronborg—Marienlyst, hvor der ved 1-Tiden finder en Afskedsfrokost Sted. Kl. 3 à 4 Efterm. finder Hjemrejsen Sted med et Skib, der af Det forenede Dampskibsselskab vil blive stillet til Disposition for Kongressen. Om Bord serveres Eftermiddagsthe. Danske Deltagere betaler for Deltagelse i denne Udflugt 10 Kr.

Anmeldelse om Deltagelse i Festmiddagen og Udflugten, hvori alle Medlemmer af Dansk Kriminalistforening kunne deltage, tilstilles indtil Aabningen af Kongressens Bureau Politiasistent Hakon Jørgensen, Farungade Nr. 15.

Anmeldelse fra de danske Medlemmer af den internationale Kriminalistforening om Deltagelse i Kongressen ligesom Indmeldelse i den internationale Kriminalistforening sker til Kriminalretsassessor Rüdinger, Nørrevoldgade Nr. 15⁴, til hvem iøvrigt alle Henvendelser Kongressen vedrørende bedes stiledede. Kongressens Kasserer er Fabrikejer Chr. Hasselbalch. Af Hensyn til

Turiststrømmen anbefales det udenbys Deltagere i god Tid at sikre sig Værelse paa Hotel.

Ærespræsidiat for Kongressen er overtaget af Konsejlspræsident og Justitsminister C. Th. Zahle.

Foruden den tidligere omtalte Modtagelseskomité (se dette Tidsskrifts 2det Hæfte S. 196) er der nu dannet en Damekomité, bestaaende af Frk. Cold, Fru Admiralinde Gad, Professorinderne Munch-Petersen og Torp og Fru Overretsassessor Tybjerg samt Overretssagfører Linnemann som Sekretær; denne Komité har velvilligst paataget sig at bistaa Modtagelseskomitéen ved at forevise Kongresdeltagernes Damer Byens Seværdigheder og Omegn.

Endelig har Overretssagfører Ingwersen velvilligst lovet at forestaa Ledelsen af Kongressens Bureau.

Bøger indsendte til Redaktionen.

Olaf Salomonsen: Den norske Straffeproceslov med Kommentar.

I Bd. Krnia. 1911. II Bd. Krnia. 1913.

Lærebog for Opsynsbetjente ved Strafanstalterne. Udgivet af Direktoratet for Fængselsvæsenet. Kbhvn. 1913.

Tiende Aarsberetning fra Fængselshjælpen $\frac{1}{4}$ 1912— $\frac{31}{3}$ 1913.

Sveriges officielle statistik. Fångvården år 1911. Af Kungl. Fångvårdsstyrelsen.

Mindre Meddelelser.

Den internationale kriminalistiske Forenings XII. Kongres afholdtes i København i Dagene fra d. 27. til d. 31. August i Overensstemmelse med det Program, der tidligere har været meddelt her i Tidsskriftet (S. 278).

I Aabningstalen, der formede sig som en Velkomst til Kongressen, henviste Konsejlspræsident og Justitsminister Zahle bl. a. til den Betydning, det havde for Danmark, at Kongressen samledes her paa et Tidspunkt, hvor man forberedte en gennemgaaende Reform af den hidtil gældende, i adskillige Henseender forældede Straffelov. Formanden for den danske Kriminalistforening og for den danske Afdeling af den internationale Kriminalistforening, Professor T o r p, dvælede navnlig ved, hvad den internationale Forening, der i Slutningen af Aaret har 25 Aars Fødselsdag, allerede havde udrettet, og fremhævede særlig dens Andel i Arbejdet for at reformere Behandlingen af de unge Forbrydere, Recidivisterne og de almenfarlige Forbrydere. Professor v a n H a m e l s e n. (Amsterdam), der overtog Præsidiet, bragte ikke blot i elegante Vendinger Kongressens Tak for Modtagelsen, men fremhævede tillige i en spirituel Tale Brydningen mellem de to Hovedprinciper: Individets Frihed og Samfundets Sikkerhed, hvorpaa den moderne Straffelovgivning maa hvile. Af Foreningens Spidser bemærkedes bl. a. v o n L i s z t, G a r o f a l o og G a r ç o n og iøvrigt var en talrig Skare af betydende Kriminalister fra de fleste europæiske Lande til Stede, ialt 135, deraf 54 danske.

Kongressens Forhandlinger optoges længe og i første Række af det allerede paa den forudgaaende Kongres i Bryssel foreløbig behandlede Emne, der i Korthed angaves som »Mesures de défense sociale contre les récidivistes«. Emnet indledes af Professor N a b o k o f f (St. Petersborg) og Professor C o r n a t e a u (Bukarest), fra hvis Side der forud for Mødet forelaa trykte Rapporter, af hvilke navnlig Nabokoffs var særlig indgaaende. En Rapport forelaa ogsaa fra Professor G a r r a u d (Lyon); men

denne var bleven forhindret i at give Møde paa Kongressen. Medens Cornateanu i sin Rapport til Kongressen søgte at angive de forskellige Kategorier af Recidivister, navnlig efter deres psykopatiske Disposition, stillede Nabokoff mod nærmere at udforme de Betingelser, der maa stilles for overfor uforbederlige og almenfarlige Recidivister at skride til Sikkerhedsforanstaltninger af anden Natur end selve Straffen. I Tilslutning til Resultatet af Forhandlingerne paa Kongressen i Bryssel i 1910 præciserede Nabokoff i 8 Theses sine Betingelser derhen, at 1) et System, der udelukkende forudsætter et bestemt Antal forudgaaende Forbrydelser, ligesom 2) det modsatte System, der udelukkende bygger paa en »penchant au crime«, er utilstrækkeligt, saaledes at Forudsætningen bliver 3) et System, kombineret af 1 og 2; i denne Henseende ansaa han § 98 i det tyske »Gegenentwurf« for en brugbar Model. Thesis 4 udelukkede politiske Forbrydere. Thesis 5 angav, at Forudsætningen for at erklære en Forbryder for uforbederlig er, dels at Fængselsvæsenets Ordning er saaledes, at Straffen muliggør en Forbedring af de virkelig forbedringsmulige Forbrydere, dels at det sociale Milieu heller ikke umuliggør en Tilbagevenden til Samfundet, og at Forsorgen for de domfældte efter Løsladelsen er vel organiseret. Den 6te og 7de Thesis var dem, der særlig gav Anledning til Diskussion paa Kongressen, idet Nabokoff her vilde fastslaa, dels at egentlige Sikkerhedsforanstaltninger først skulde følge efter Udstaaelsen af den efter Loven forskyldte Straf, dels at Sikkerhedsforanstaltningerne ikke skulde være ubegrænsede i Tid, men bestemte ved et ikke altfor højt Maksimum. Thesis 8 omhandlede Domstolenes og navnlig Juryens Fremgangsmaade ved Afsigelsen af Dommen om Sikkerhedsforanstaltningernes Nødvendighed efter Straffens Udstaaelse. Professor Torp tog bestemt Afstand fra Theses 6 og 7, idet han urgerede, dels, at det var urimeligt og unødvendigt at tilføje Forbrydere, overfor hvilke Straf efter Forudsætningen maa anses formaalsløs, en Lidelse ved først at straffe dem, naar man ved Sikkerhedsforanstaltninger gjorde dem uskadelige, dels at Sikkerhedsforanstaltningerne vel burde have et Minimum af samme Udstrækning som den Straf, han vilde have fortjent, men intet Maksimum, dog saaledes at det efter Udlobet af Minimumstiden skulde staa den dømte frit hvert andet Aar at faa Spørgsmaalet om hans stadige Samfundsfarlighed paany genoptaget ved Domstolene. I Overensstemmelse hermed stillede Torp Forslag om en ændret Affattelse af Theses 6—7 (tildels 8) og betonedede stærkt, at det Liv, som saadanne til Forvaring paa ubestemt Tid dømte skulde leve, maatte være vidt forskelligt fra det Liv, der leves i en Straffeanstalt, idet det

kun maatte involvere den nødvendige Frihedsberovelse og den selvfølgelige Arbejdstvang, saaledes at de iøvrigt fik den Frihed og de Goder, som var forenelige hermed. Senator Garofalo (Rom) betonedede navnlig under Henviisning til Forholdene i Europas Storstæder det uforsvarlige i hvert Aar at løslade et stort Antal Personer, om hvem det af Psykiatikere og Fængselsautoriteter ved Losladelsen med Bestemthed erkendtes, at de vedblivende maatte betragtes som farlige for Samfundet. Derefter havde flere Taler Ordet, bl. a. Professor Stjernberg (Stockholm), Professor Silovič (Agram), President Engelen (Holland), Professor Liepmann (Kiel), Professor Lublinsky (St. Petersburg), Dr. Winge (Kristiania) og Dr. Breithaupt (Kassel). Næsten alle Talerne var enige om, at Foranstaltningerne skulde være af ubestemt Varighed — flere, der tidligere havde været Modstandere heraf, saaledes Professor Liepmann, erklærede sig udtrykkelig for omvendt —, medens Meningerne var dels, dels om Forudsætningerne, idet enkelte (Engelen) ikke vilde have Recidiv opstillet som absolut Betingelse, dels om Iværksættelsesmaaden, idet nogle (Stjernberg) mente, at man kunde benytte de almindelige Straffeanstalter, medens Flertallet krævede særlige Anstalter, og nogle (f. Eks. Silovič) vilde ligesom Nabokoff lade Sikkerhedsforanstaltninger følge efter Straffen, medens andre sluttede sig til Torps Standpunkt. Efter at saaledes Talerne havde taget Standpunkt til de to Hovedspørgsmaal, skred man paa et fremrykket Tidspunkt til Afstemningen, idet et Forslag af den internationale Forenings Sekretær, Advokat Jasparr (Bryssel), om overhovedet ikke at foretage nogen Afstemning, blev forkastet, ligesom Kongressen ogsaa forkastede et Forslag om at opsætte Afstemningen til den følgende Dag. Ved Afstemningen, hvori dog kun et Mindretal af Kongresmedlemmerne deltog, stod Stemmerne lige for Nabokoffs og Torps Standpunkt til Thesis 6, medens Torps Affattelse af Thesis 7 fik 21 Stemmer, Nabokoffs 16. Paa Grund af nogen Tvivl angaaende Forstaaelsen af Afstemningen m. H. t. Thesis 7 fastslog den næste Dag Forsamlingen paa Forslag af v. Liszt uden Afstemning, at det vedtagne var at forstaa saaledes, at man kun ønskede et Minimum, men intet Maksimum for Sikkerhedsforanstaltningernes Varighed, dog at en Prøvelse af Samfundsfarligheden med visse Mellemrum var ønskelig, medens der ikke havde kunnet samles nogen Majoritet til Besvarelse af Spørgsmaalet, om disse Foranstaltninger skulde adskille sig væsentlig fra Straf og om de i saa Fald skulde erstatte Straffen eller følge efter denne. Iøvrigt vedtoges Nabokoffs Theses 1—4, kun at man

ikke vilde binde sig til § 98 i det tyske »Gegenentwurf« som Model. Om Thesis 5 ønskedes ingen Afstemning.

Den sidste Arbejdsdag drejede Kongressens Forhandlinger sig om Uddannelsen i Strafferettens Hjælpevidenskaber. Allerede paa Kongressens i Bryssel (1910) var man under Debatten angaaende visse Forbryderes Almenfarlighed kommen ind paa dette Spørgsmaal, betragtet fra den Side, at der maatte gøres noget særligt for Uddannelsen af de Embedsmænd, hvis Skøn her skulde være vejledende eller afgørende. Paa Kongressen i København blev Spørgsmaalet dog væsentlig behandlet efter sine store Hovedlinjer. I sin med tysk Grundighed affattede Rapport havde Professor i Bonn Joseph Heimberger samlet Oplysninger om den iøvrigt ret ufyldstgørende Ordning af en saadan Undervisning i en Række Lande, og saavel i sin Rapport som i det Foredrag, hvormed han forelagde Sagen for Kongressen, konkluderede han derhen, at der ved de forskellige Universiteter som Led i den juridiske Uddannelse, men som Regel efter de øvrige Universitetsstudiers Afslutning, skulde indrettes Kursus i Strafferettens Hjælpevidenskaber: Kriminalantropologi, Kriminalpsykologi, Kriminalpsykiatri, Kriminalistik, Retsmedicin og Fængselsvidenskab. Uddannelsen skulde ikke paa Forhaand være særskilt for Kriminaljurister og Civiljurister, men der skulde ved Udstrækningen af Undervisningen i de enkelte Fag tages Hensyn til de Krav, der stilles indenfor hver enkelt af de Embedsklasser, hvorom der her er Tale.

I den paafølgende livlige Diskussion deltog bl. a. Overretsassessor Cold (København), Byfoged Goll (Aarhus), Regeringsraad Lindenaу (Berlin), Dr. jur. Schneikert (Berlin), Professor Liepmann (Kiel), Professor van Hamel jun. (Amsterdam) og Professor Hoffding (København). Det blev af Goll fremhævet som et nødvendigt Krav, at denne Undervisning i det hele lagdes i Hænderne paa Praktikere, og den følgende Diskussion kom i særlig Grad til at dreje sig om det evig unge Spørgsmaal om Værdiforholdet mellem den teoretiske Undervisning og det praktiske Livs Skole. Medens bl. a. Liepmann nærmest holdt paa Værdien af at lære de almindelige Love at kende, der ligger til Grund for Menneskenaturen, rejste van Hamel jun. i halvvejs spøgefulde, ret drastiske Vendinger Kravet om Dommeres, Sagforeres og Fængselsmænds Uddannelse først og fremmest gennem et personligt Kendskab til Livet, saaledes som det i forskellige Afskygninger former sig for dem, hvis Forhold de er kaldede til at bedømme. En ejendommelig Episode under Diskussionen var det, da Professor Hoffding under lydløs

Opmærksomhed som Resultat af sin lange Erfaring advarede mod at tillægge det teoretiske Studium af Psykologien for stor Betydning paa den praktiske Indsigts Bekostning; selv havde han af en Bog som Feuerbachs Aktemässige Darstellung merkwürdiger Verbrechen høstet langt mere Belæring for sine Studier, end den straffende Retsplejes Mænd kunde vente at uddrage til Bedste for deres Virksomhed af alle hans Bøger.

Diskussionen sluttede uden Afstemning, men viste afgjort Tilslutning til Indlederens almindelige Krav, om end vistnok den overvejende Del af Forsamlingen kunde ønske disse gennemført med mindre teoretisk Anstrøg, end Indlederen syntes at have forudsat.

Ved Siden af selve Forhandlingerne blev der givet Deltagerne Lejlighed til at bese forskellige Institutioner, der har Berøring med Kriminaliteten, og endelig var den selskabelige Del af Kongressen ordnet paa en Maade, der fremkaldte Bifald fra alle Sider og bidrog sin Del til Kongressens hele festlige Forløb.

Den internationale kriminalistiske Forenings næste Kongres tænkes afholdt i Rom i Paasken 1915.

Betydningen af de store internationale Kongresser har maa-ske af og til været overvurderet. Til Gengæld synes den nu ikke sjældent at blive undervurderet. Nægtes kan det dog ikke, at tidt Afstemningerne paa disse Kongresser faar noget tilfældigt over sig. Og ofte viser det sig ved Specialdebatten af et Emne, at de nationale Forudsætninger og Opfattelser divergerer saa meget, at det kun gennem Resolutioner, der holdes i meget almindelige Udtryk, lykkes at bevare en tilsyneladende Enhed. I Virkeligheden er det godt at faa at vide, hvorledes et almindeligt Spørgsmaal former sig efter nationale Hensyn, — et Indlæg i saa Henseende var saaledes Professor Stjernbergs foran (S. 281 ff.) gengivne Foredrag paa Kongressen. Det Spørgsmaal rejser sig ogsaa, om ikke en Drøftelse indefor snævrere Rammer, hvor nationale Forskelligheder ikke gør sig saa stærkt gældende, vilde være af Betydning. Var det ikke her en naturlig Opgave en Gang at samle Medlemmerne af Kriminalistforeningerne i de tre nordiske Lande til Møde? At baade Sverig og Danmark staar overfor en omfattende Omordning af deres Straffelov, lægger dette Spørgsmaal særlig nær.

F. R. og E. O.

Den internationale Kongres for Børnebeskyttelse, hvis forestaaende Afholdelse omtaltes i Tidsskriftets 2det Hefte, S. 197, fandt Sted i Bryssel i Dagene fra d. 23. til d. 27. Juli.

Der forhandlede det mere almindelige Spørgsmaal om Oprettelse af et internationalt Bureau, hvor Oplysninger kunde samles om Børneforsorgens Udvikling rundt om i Verden og om Lovgivning og Administration o. s. v. paa dette Omraade; mulig kunde Bureauet ogsaa udgive et internationalt Tidsskrift eller endog lede videregaaende Fællesforetagender. Tillige forhandlede en Række specielle Spørgsmaal under Børneforsorgen.

Delegerede fra 35 Stater baade i den gamle og i den nye Verden deltog under Ledelse af den belgiske Justitsminister i Forhandlingen om det første Spørgsmaal. Den Delegerede fra Schweiz afgav først paa sin Regerings Vegne den Erklæring, at det neutrale Schweiz, hvorfra det samme Spørgsmaal var rejst med Forslag om Schweiz som det internationale Bureaus Sæde, trak sig tilbage til Fordel for det ligeledes neutrale Belgien. Der var vel almindelig Stemning for, at et saadant Bureau skabtes med Bryssel som Sæde; men ligesom de Delegerede ikke havde Mandat fra deres respektive Regeringer til at foretage bindende Skridt, saaledes var det et almindeligt Ønske først at faa Stillingen noget mere klaret baade overfor det private Initiativ og overfor de Spørgsmaal af økonomisk og international Art, som rejser sig. Det maa ventes, at der nu fra den belgiske Regerings Side vil fremkomme nærmere formulerede Forslag i saa Henseende til de Stater, der var repræsenterede.

De specielle Spørgsmaal, der behandlede, faldt i 2 Hovedgrupper; en mere juridisk-pædagogisk Gruppe og en væsentlig medicinsk Gruppe. I den første Gruppe maa fremhæves Spørgsmaalet, om alle Sager af retlig Art vedrørende Børn bør henlægges under de saakaldte Ungdomsdomstole. Altsaa, om disse skal træffe Afgørelse, om Straf eller Tvangsopdragelse skal anvendes, om Forældremagten skal fratages Forældrene, om Paalæggelse af Underholdsbidrag, Beskikkelse af Værger, Administration af umyndiges Formue o. s. v., eller om navnlig Straffedomstole overfor Børn og unge Mennesker bør holdes for sig. Det første Alternativ fik ved Afstemningen en lille Majoritet. Os her i Norden interesserer det hele Spørgsmaal jo mindre, da vi til Afgørelse af, om Tvangsopdragelse med de deraf følgende Retsindgreb skal ske, har de væsentlig paa Folkevalg grundede Værgeraad, og man i en Tid, hvor Udviklingen gaar i demokratisk Retning, næppe kan tænke sig Overgang til Ungdomsdomstole, der som Regel beklædes af regeringsud-

nævnte, juridisk uddannede Enkeltdommere. Som andre herhen hørende Spørgsmaal, der drøftedes, maa nævnes: Hvilken Ordning bør der træffes med Hensyn til Børnedommerens Forhold overfor det Barn eller unge Menneske, der er hvad vi nærmest vilde kalde betinget fritaget for Tiltale eller betinget benaadet? og bør de, der skal fungere som det, vi kalder Tilsynsværger, have en særlig Uddannelse eller særlige Instruktioner? Overfor det første Spørgsmaal var den almindelige Mening, at det ikke gik an at binde Dommeren ved Reglementer eller deslige. Overfor det sidste Spørgsmaal udtaltes det Ønske, at der blev udarbejdet en praktisk trykt Anvisning til Tilsynsværgerne med Angivelse af disses Rettigheder og Pligter, og at Ungdomsdommeren vilde afholde hyppige Møder med Tilsynsværgerne for at instruere dem i forskellige Forhold indenfor deres Tilsynsomraade. Desuden burde der udgives et periodisk Tidsskrift for dem.

Endelig drøftedes det Spørgsmaal, om ethvert Barn, født udenfor Ægteskab, burde have særlig Værge beskikket. Her bestod Forhandlingerne nærmest i, at forskellige Delegerede gjorde Rede for deres Lands Standpunkt.

I den medicinske Afdeling samlede Interessen sig navnlig om de to Spørgsmaal: Anormale Børn og Alkoholismens Farer for den opvoksende Slægt og Midlerne til Bekæmpelse af denne Fare. I sidste Henseende var man enig om Nødvendigheden af baade ved Skolens Hjælp og ude i Livet at sprede den størst mulige Kundskab til de sørgelige Følger ogsaa for Børnene af Drikfældigheden og søge at rejse Ansvarsfølelse i de brede Lag. Derimod var man uenig om Nyttens af absolute Forbud. Med Hensyn til anormale Børn fremkom der meget lærerige Udtalelser om Aarsag til og Virkning af disse Abnormiteter samt deres Bekæmpelse. Man var enig om Betydningen af forudgaaende Iagttagelse ved lægelig Bistand i alle Tvivlstilfælde.

Br.

Internationalt Møde om Børnesagen. Det i Tidsskriftets 2det Hæfte S. 198 omtalte Møde, der var planlagt i beskedne Former, og hvortil Initiativet var taget af Formanden for »Archiv Deutscher Berufsvormünder«, Professor K l u m k e r i Frankfurt a/M., har fundet Sted i Dagene fra d. 17. til d. 27. August 1913. Deltagerne udgjorde c. 25 og var dels tyske, dels danske, norske, svenske og finske, ogsaa en enkelt Schweitzer deltog. Mødet — eller Kursuset, som dets Leder ønskede det benævnt — omfattede ikke blot Diskussion af forskellige Emner indenfor Børnesagen, men ogsaa Besøg i forskellige vesttyske og danske Opdragelses-

hjem, hvortil paa Mødets sidste Dag sluttede sig en Forevisning af forskellige Børneinstitutioner i Malmø.

D. 17. August besaas R a s e n m ü h l e ved Göttingen, en ny Anstalt for 45 vanskelige Drengene over skolepligtig Alder, nærmest svarende til den »Mellemanstalt«, hvorefter der ogsaa hos os har været Tale til Børn, der ikke er fuldt normale uden dog at være egentlig aandssvage. De følgende Dage besøgte Stephansstift ved Hannover (c. 250 til Dels abnorme Drengene, tillige en Uddannelsesanstalt i forskellig Diakongerning*), H i m m e l s t ü r ved Hildesheim (et stort Hjem navnlig for faldne Piger fra 13 Aars Alderen), W a i s e n h u s e t i Hamborg, Pigeopdragelsesanstalten i A l s t e r d o r f ved Hamborg, og R a u h e s H a u s ved Hamborg (ca. 250 vanskelige Drengene), hvorhos Deltagerne under Vejledning foretog en Gennemgang af Registraturafdeling og Kontorer i den hamburgske Stads Departement for offentlig Børneforsorg.

Der holdtes talrige Foredrag, til Dels som orienterende ved Forevisningen af de paagældende Institutioner, men ogsaa over bestemte Emner fra Børneforsorgen, og de gav hyppig Anledning saavel til at stille Spørgsmaal som til egentlig Diskussion. Af Foredragene kan særlig nævnes: Iagttagelsesanstalter som nødvendigt Led i Forsorgsopdragelsen (Professor Klunker), Familiepleje og Tilsyn (Overinspektør Schallen) og Børnesagens Udvikling i Tyskland og dens Grundlæggere (Pastor Hennings).

I Dagene fra d. 24. til d. 26. August fortsattes Kursuset paa dansk Grund. Der aflagdes Besøg paa Iagttagelseshjemmet »Roskilde Hvil« (tilhørende Foreningen af 1837 til forsømte Børns Frelse) og Værgeraadsinstitutionens Optagelseshjem i Rosenvangen (København), endvidere paa Børnehjemmet »Godthaab« paa Frederiksberg samt paa Opdragelsesanstalterne: Skolehjemmet »Prøven« (under Foreningen Fængselshjælpen) og Pige-hjemmet »Skovly« (under Magdalenehjemmet). D. 25. August holdt Overinspektøren for Opdragelsesanstalterne, Formand i Overværgeraadet, Overretsassessor Brun, Foredrag om Danske Optagelses- og Iagttagelseshjem og deres Betydning for en endelig Anbringelse i Familier (Plejhjem), Børnehjem eller Opdragelsesanstalter, hvortil knyttedes en Forklaring af, hvorledes Værgeraadene og Overværgeraadet samarbejder paa dette Omraade. Efter Foredraget fandt en Diskussion Sted, der bl. a. kom ind paa Spørgsmaalet om »lukkede« Opdragelsesanstalter eller »lukkede Afdelinger« ved saadanne. Den følgende Dag blev der af Greve Ahle-

*) Se om denne Anstalt bl. a. Chr. Brun i Børnesagens Tidende 1910—11 S. 61.

feldt-Laurvigen (Plejhjemsforeningen paa Langeland) holdt Foredrag om Anbringelsen i Plejhjem i Danmark, derunder navnlig om de private Foreningers Medhjælp herved.

D. 27. August sluttede Kursuset med Besøg i Malmø, hvor Fattigvæsenets ny Optagelsesanstalt, Hemmet för nödställda mödrar å Ärtholmen, Flensburgska vårdanstalten för späda barn, Södra Barnkrubban og Malmö Barnhem forevistes.

Foredrag holdtes af Svenska fattigvårdsförbundets barnavårdskonsulent L. Barkman, der afgav en Oversigt over »Svensk barnavårdslagstiftning«, og af Dr. N. Walén, der gennemgik »Barnavårdsinrättningerna i Malmö«.

Blandt Deltagerne var der Enighed om disse Kursus' Betydning og stærk Stemning for at søge dem fortsat ad Aare, hvad sikkert ogsaa kan ventes gennemført under Professor Klumkers energiske Ledelse.

E. O.

Bøger indsendte til Redaktionen.

Forhandlingerne paa Dansk Kriminalistforenings tiende Aarsmøde. Andet Hæfte. Kbhvn. 1913 (G. B. N. F.)

Les sociétés de patronage du Danemarck. Copenhague 1913. (Fremlagt paa den internationale kriminalistiske Forenings Kongres i København August 1913).

Några synpunkter på de föreslagna vattendomstolarna och den s. k. skifteskommitténs förslag till omorganisation af ägodelningsrätterna. Inledning till diskussion hos Sveriges advokatsamfunds Stockholmsafdeling. Af Albert Kôersner. Stockholm 1913.